

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Præfatio Ioannis Chondzyriski ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

Iesu.	CAP. II.	De aliorum Sanctorum nondum Canonizatorum erga Societatem Iesu benevolentia.
De benevolentia erga Societatem Iesu personarum illustrium sanctitate vite, & à sede Apostolica Canonizatarum, qua primo seculo Societatis vixerunt.	CAP. III.	Responsio ad ea qua Societatis hominibus obiiciuntur.
		CAP. IV.
		CAP. V.

Index rerum particularium huius Opusculi ordine alphabeti ponetur in fine huius voluminis.

P R Æ F A T I O

IOANNIS CHONDZYSKI.

Ad Lectorem.

On omnis me nuper officij legentem admonuit, Dissertatio Historica & Theologica, de præstantia Instituti Societatis Iesu, conscripta ante annos aliquot, à R. P. Nicolao Lancicio Societatis Iesu, olim in hac Alma Academia Vilnensi Sacrarum Literarum, & Theologiæ ac Sanctæ linguæ Professore, demum post. variorum Collegiorum gubernationem, Prouinciæ huius nostræ Præposito Prouinciali. Cum enim ex ipsius mente, rem priuatæ Sociorum vtilitati scriptam intellexissem, videbatur & ipsa operis dignitas, & multorum, præsertim Societati additorum, & ad eam aspirantium vtilitas, aliud meritò ultra votum Auctoris postulare. Quare ne à quopiam alio, studio & operâ in hac re præueniret, debere me putavi obseruantia in Patrem, (cuius spiritali doctrinâ annum integrum absolutis Theologiæ studiis, de more Societatis impendi) vt ea quibus magna ex parte priuatim sum institutus, in publicum proferrem. Accedebat & pietas in matrem, Religionem nimirum meam, post Deum adamatam, cuius honorem ac famam libro hoc optimè videbam propagari. Stimulo & ipsi hostes erant, qui in hunc vsque diem Societatis Institutum, à Sede Apostolica toties probatum, quâ ignorantia, quâ voluntate lacessere non cessant. Tua verò, Lector beneuole, vt operi gratia accedat, non commendatione mea sed lectione, & candido tuo ipsius iudicio opus est. Nec minus ab Authore rem habebis commendatam. Ille enim est, cuius & in hoc & in aliis Regnis, integritas, prudentia, ac multiplex doctrina commendatissima est: & etas ex virtute ultra septuagesimum annum constanter traducta, rerumque Societatis nostræ rara & accurata cognitio, atque peritia, dictis facile pondus auctoritatemque conciliat. Cum enim in Societate nostrâ, pridem quinquaginta annos exegerit, & in variis Prouinciis magna commendatione, variis eius munus persunxit fuerit, & in sola Vrbe Romana, annos viginti traduxerit, (vbi sex annis Adiutor fuit Nicolai Orlandini, in colligenda ex scriptis Romanis Archiuij & aliarum Prouinciarum materia pro prima Annalium Societatis nostræ parte, ab eo pridem vulgata.) Cumque ibidem res Societatis à triginta personis S. Ignatio coeuis, eiusque familiaribus ac discipulis, magno studio ac diligentia indagauerit, & in Com-

men-

mentarios ante quadraginta annos intulerit, magnam rerum Societatis cognitionem, perfectamque Instituti nostri notitiam comparauit. Quam ob rem Summi Societatis nostræ viri, cum adhuc Romæ degeret, eum Calepinum Societatis appellabant, & ipse Petrus Rybadeneira S. Ignatij discipulus, eiusque vitæ scriptor eximus, per literas ex Hispania missas, ab eo multa, de S. P. N. Ignatij rebus acceperat, pro tertia editione vitæ illius. Quæ igitur à tanti nominis viro, omnibus Regni Ordinibus, in nostra Polona Republica carissimo in priuatam nostrorum utilitatem sunt conscripta, à me verò pro publico, nostram Societatem amantium solatio sunt edita, non dubio assensu, Lector Amice, accipies. Vale. Vlna, in Academico Collegio Societatis Iesu. Anno Domini 1644. die S. P. N. Ignatio Sacro.

LIBER PRIMVS.

De Præstantia Instituti Societatis Iesu.

CAPVT PRIMVM.

Institutum Societatis Iesu quoad substantialia, & quedam non substantialia est S. Ignatio diuinitus reuelatum, & ab eo propheticè prædictum multo antequam Societatem Iesu Parisiis inchoasset, & Romæ fundasset.

IN Instituto Societatis Iesu tria possunt considerari, & veluti in tres partes distribui. Primò, sunt quedam veluti essentialia, & substantiales partes Instituti. Secundò, sunt aliæ non essentialia, stabiles tamen, & omninò necessariae, & vbique obseruandæ. Tertio, sunt aliæ veluti accidentales, quæ pro ratione locorum, temporum, nationum, variari ac mutari, & cum debita causa & dispensatione, etiam aliquando omitti, seu non seruari possunt. Conabor ergo in primis huius Opusculi capitibus ostendere, S. Ignatio & essentialia, & quedam non essentialia esse diuinitus reuelata propriè & Theologicè dictâ reuelatione Propheticâ & quidem reuelatione supremi ordinis & gradus, & ab eo multo ante inchoatam Parisiis, & fundatam Romæ Societatem prædicta.

inquit, qui omnium Sanctorum vitas, & ortus omnium Ordinum progressionemque legerat, sciscitatus est aliquando Ignatius quod eius esset, de Regulis illorum Patrum, Constitutionibusque iudicium, qui Authores ipsarum Religionum atque Parentes extiterunt: num scilicet qua literis mandassent, posterisque suis tradidissent, ea omnia per reuelationem accepissent: Cui Iacobus propius fidei esse respondit, grauisima & maxima quoque Instituti cuiusque quasi fundamenta, à Deo, qui omnium Religionum fons est, Patribus illis tradita fuisse diuinitus, reliqua, quæ minora sunt, & naturam ipsam Religionis propriè non attingunt, Deum prudentiæ illorum, qui leges considerant, iudiciorum, reliquisse. Sicut etiam fecisse videmus cum Pastoribus ac Principibus Ecclesie, in his quæ ad eius pertinent gubernationem. Tunc Ignatius, secum planè sentio. Hinc Pater Ribadeneira, hanc conclusionem meritò deducit. Ex quo, inquit, conicere licet, quæ propria sunt & præcipua nostra Societatis firmamenta, ea Ignatium diuinitus accepisse. Cum vero de re aliqua leuori deliberabat, in qua diuinam lucem non haberet, à Patre Layne sciscitatum fuisse, ut videlicet illum consilium exquiret, & apud se statueret, verum posset pariter rem illam præscribere, absque Dei reuelatione, atque alias celesti lumine collustratus scripsisset. Hæc Ribadeneira, quibus prorsus similia scribit ea de re Orlandinus.

Secundò, non tantum essentialia Instituti, sed etiam aliæ quedam & quidem multa, & non adeo magni momenti (vbi sunt, quod Societas non habeat chororum, nec vestes peculiare, & quod habeat peregrinationes, inter experimenta secundæ, & tertiæ probationis,) S. Ignatium diuinitus edoctum fuisse, ipsemet apertè dixit Anno 1555. 17. Febr. Patri Ludouico Consaluo de Camera, qui id adnotauit in Diario à se scripto, dictorum & factorum S. Ignatij. Erat hic Pater Ludouicus Consaluo tunc Minister Do-

1. Primò, quod essentialia sint ei à Deo reuelata, hoc ipse Sanctus P. Ignatius fassus est P. Iacobo Laynez teste Ribadeneira & Orlandino Audiamus Ribadeneiram à S. Ignatio in Societatem receptum ante eum annum, quo Societas confirmata est, scilicet ante 1540. & multorum S. Patris secretorum conscium (vbi ipsemet testatur in epistola ad Fratres Societatis, præfixa vitæ S. Ignatij à se scriptæ Patrem Iacobum Laynez, Lancicij Opusc. Tom. 2.